

برگزاری مناقصه بین‌المللی در چابهار

باید از این فرصت استفاده کرده و چابهار را به پروژه فراملی و فرمانظه‌های تبدیل کنیم. سواحل مکران باید پروژه یک ما باشد نه صرفا بندر شهید بهشتی. سواحل مکران را باید به‌عنوان یک ساحل بکر و غنی و برخوردار از ظرفیت‌های متنوع ملی کنیم و پروژه اول کشور باشد. اگر خودمان را به این نتیجه رساندیم، دغدغه و نگرانی صنایع بزرگ را هم نخواهیم داشت. درست است که امسال سال آبی خوبی بود، اما درکل کشور ما خشک است و باید صنایع را به کنار دریا ببریم. از طرف دیگر با نعمت بزرگ دریای سه‌گانه روبه‌رو هستیم و اینکه در کویر صنایع بزرگ را احداث کنیم، با عقل و منطق همخوانی ندارد. می‌توانیم یک سایت بزرگ ایجاد کرده و سواحل مکران را به منطقه آزاد بین‌المللی تبدیل کنیم و تسهیلات مناسب در نظر بگیریم؛ همان‌طور که اخیرا برای چین لغو روایید کردیم و اعلام کردیم اگر هر فرد ۲۰۰ هزار یورو وارد کشور کند، می‌تواند پنج سال اقامت داشته باشد. به این نگاه‌ها که می‌تواند راه را هموار کند نیازمندیم. با نگاه بلند و بزرگ می‌شود به اهداف بزرگ رسید که اگر هم عرصه بر ما تنگ شد، حضور کشورهای بزرگ و سرمایه و دانش‌شان را داشته باشیم که نتوانند به راحتی کشور را تحریم کنند. باید «نه به تحریم» را در سطح منطقه فعلیت ببخشیم؛ با باب شراکت نه صرفا از باب سیاست. این شراکت می‌تواند نقش‌های پایدار و ماندگار و مصونیت‌زا برای کشور از بعد سیاسی به همراه آورد. باید چنین نگاه‌هایی را شکل دهیم که اگر اقرار است از صندوق توسعه ملی پولی برداشت شود، این پول باید در جایی هزینه شود که تولید ارز و ثروت کند و شراکت بین‌المللی و منطقه‌ای را در شرایط سخت زمینه‌ساز شود.

۱۴ **ایران با ۱۵ کشور، همسایه و هم‌مرز است. چگونه می‌توان از این امکان در توسعه سواحل مکران و منطقه چابهار در نگاهی فراملی بهره‌مند شد؟**

ایران می‌تواند از این ظرفیت‌ها استفاده حداکثری ببرد. ما می‌توانیم از هر کشور چهار دروازه ایجاد کنیم. این دروازه‌ها برای کشوری که قدرت‌ها به دنبال تحریم آن هستند، می‌توانند دروازه‌ای برای تأمین نیازهایش باشد. بنابراین باید به سمت یک استراتژی بلند برویم. نمی‌توانیم در سواحل مکران با نگاه محدود داخلی به اهداف بلند برسیم. باید مناقصه بین‌المللی و نگاه فرابخشی باشد. با نگاه بخشی هر وزارتخانه و هر سازمان، نمی‌توانیم به طرح جامع و بلند و مشارکت‌زا برسیم. در صورت برگزاری یک مناقصه بین‌المللی در این منطقه، شرکت‌های بزرگی که در اقتصاد ایران پروژه‌های بزرگ را به اجرا درمی‌آورند، با بندری مواجه می‌شوند که می‌تواند ۱۰ تا ۱۵ درصد از بار جهان را ترانزیت کند. چرا به این نقش ترسیم؟ وقتی برای تیم ملی مربی خارجی می‌آورد، چرا برای منطقه‌ای پراستعداد برای پیشرفت و اشتغال‌زایی و رفع محرومیت منطقه‌ای و نشاندن شیرینی بر دیده و نگاه مردم از نظر توسعه و تحول، دست نیاز به تجارب بزرگ بین‌المللی دراز نمی‌کنیم؟ تا مناقصه بین‌المللی باشد. نقد بزرگی که بر رفتار مسئولان دارم، در سازمان مدیریت برنامه‌ریزی و قبلا درباره‌ی توسعه سواحل مکران و شورای عالی مناطق آزاد، این است که باید پذیرند این‌ پروژه بزرگ است و می‌تواند نقشی متفاوت بازی کند. در سواحل گیلان و مازندران چه گلی کاشته‌ایم؟ تا چشم‌همان را باز کردیم همه در قالب ویلاهای دولتی و مجتمع‌های اردوگاهی تصرف شد. چند اسکله بزرگ صیادی زدیم که بتواند به ما این فرصت را بدهد که به بازارهای بزرگ و بورس‌های بزرگ منطقه‌ای برسیم؟ خلق ایده‌های بزرگ، نیازمند استفاده‌کردن و روی آوردن به سمت فک‌های بزرگ و آزموده‌شده و نقش‌هنده منطقه‌ای است.

۱۴ **به ظرفیت‌های موجود منطقه اشاره کردید و اینکه باید بر مناقصه بین‌المللی تأکید شود. در عین حال به نظر می‌رسد مسئولان منطقه‌ای هم به فکر رقابت داخلی هستند…**

این‌طور نیست. مشکلی از آن جهت وجود ندارد. در قالب طرح جامع وقتی ۸۰۵ میلیون تن ظرفیت بندری را برای آنجا تعیین کردند، مشخص است که نقش دو بندر شهیدبهشتی و شهیدکلانتری چیست. باید طرح جامع را مبنای تحلیل، برآورد و آینده‌نگری قرار داد. رقابت‌هایی بین منطقه آزاد و بندر و ادغام این دو وجود داشت که خیلی موافق آن نبود. می‌گفتم به جای اینکه به دو سامانه بیندیشید، طرح جامع را مدنظر قرار دهید. صرفا مناقع این سازمان و آن نهاد نه. منافع ملی و راه خراج‌کردن سیستان و بلوچستان از شرایط فعلی در گرو نگاه منطقه‌ای و بین‌المللی به ظرفیت‌های منطقه است. باید بدانیم که می‌توانیم بازگیر اقتصاد خوبی در سطح منطقه باشیم. اقتضای کارهای بزرگ جابه‌جایی یک سری نیروها و تعریف نقش‌های نواست. نگاه دولت ظرفیت‌سازی، توسعه‌بخشی، پیشرفت و استفاده از آن قابلیت‌ها بود. باید در این مسیر، مشارکت سرمایه‌های محلی را در همه پروژه‌ها تعریف کنیم و محوریت قرار دهیم و پرچم‌داران توسعه می‌توانند مردران و زنان بزرگ و کارآفرینی باشند که حتی در بیرون از کشور به یک مرحله از تمکن و مهارت رسیده‌اند. باید جلوی آنها فرش قرمز بیندازیم و ترغیب‌شان کنیم که برای سرمایه‌گذاری در این منطقه وارد گود شوند.

ادامه در صفحه ۱۳

وحیده کریمی: بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران یکی از مهم‌ترین اقدامات در راستای شفاف‌سازی دارایی مسئولان باصل ۱۴۲ قانون اساسی رقم خورد. اصلی که بنیان‌گذار جمهوری اسلامی اولین فردی بود که به آن عمل کرد، رفقایری که می‌توانست به الگویی برای سیاست‌مداران تبدیل شود؛ اما با گذشت چند دهه از انقلاب تعداد معدودی به آن تن دادند. از میان آنهایی که فهرست دارایی خود را ارائه کردند، برخی هم به‌گونه‌ای تظاهر به ساده‌زیستی کردند که نه‌تنها باورپذیر نبود که حتی باعث دل‌نروسی و انتقاد گسترده در میان افکار عمومی جامعه شد.

فهرست دارایی‌های امام خمینی (ره) بعد از پیروزی انقلاب اسلامی

اعلام فهرست اموال مسئولان و اعضای خانواده‌شان یکی از موضوعات جالب و تامل‌برانگیز در ایران بعد از انقلاب است. قانون اساسی در سال ۵۸ رهبر و رئیس‌جمهور و وزرا را ملزم کرد فهرست دارایی خود را در زمان تصدی و پایان آن به رئیس قوه قضائیه اعلام کنند و امام خمینی (ره) اولین شخصیتی بود که به اجرای اصل ۱۴۲ قانون اساسی تن داد. ایشان فهرست اموال خود را به دفتر مرحوم بهشتی که رئیس دیوان عالی کشور و شورای عالی قضائی بود، ارسال کردند. در آن فهرست دارایی رهبر انقلاب این‌گونه ذکر شده بود «دارایی رهبر انقلاب در ۲۴ دی ۱۳۵۹ بدین قرار بوده است: دارایی غیرمنقول (با ذکر مشخصات): یک باب منزل مشتمل بر بیرونی و اندرونی در قم، محله باغ‌قلعه که معروف است. قطعه زمینی است که ارث پدری است و به حسب اطلاع حضرت آقای پسندیده مشاع است بین این‌جانب و معظم له و ورثه مرحوم اخوی (آقای هندی) که اجاره سهمیه این‌جانب از قرار اطلاع آقای اخوی، سالی چهار هزار ریال است که داده نمی‌شود. دارایی منقول اعم از نقدی، موجودی یا سپرده بانکی، سهام و اموال غیرمنقول دیگر با ذکر قیمت تقریبی: وجه مختصری است در تهران که بذورات و هدایای شخصی است. اثاث منزل ندارم، مختصر اثاثی است در قم و تهران، ملک همسر من می‌باشد. دو قطعه قالی در منزل است، داده‌اند که اگر خواستم بابت خمس حساب کنم و مال این‌جانب و ورثه نیست باید به سادات فقیر بدهند. چند جلد کتاب، بقیه کتبی است که در زمان شاه مخلوع به غارت رفت و نمی‌دانم چقدر هست و چند جلد کتاب که در مدتی که در تهران است از طرف مؤلفین هدیه شده است که قیمت تقریبی آن را نمی‌دانم، ولی قدر قابلی نیست، اثاثی که در منزل مسکونی فعلی در تهران است ملک صاحبان منزل است، احمد اطلاع دارد. کلیه وجوهی که در بانک‌ها یا در منزل یا نزد اشخاص است که آقای پسندیده مطلع هستند، من استثنای وجه مختصری که خانه شده است، وجوه شرعیه می‌باشد و ملک این‌جانب نیست و ورثه این‌جانب در آنها حقی ندارند و تکلیف آنها را به حسب وصیت تعیین نموده‌ام». بعد از فوت ایشان هم مشخص شد نه‌تنها بر دارایی‌های امام

در دوران رهبری این کشور ثروتمند چیزی اضافه نشد، بلکه حتی یک قطعه زمین موروثی به دستور ایشان به مستمندان محل واگذار و از ملک ایشان خارج شده بود. ازاین‌رو تنها دارایی غیرمنقول ایشان، منزل قدیمی‌شان در قم بود که آن هم از زمان تبعید امام به بعد، در اختیار اهداف نهضت اسلامی قرار گرفت و عملا جنبه شخصی نداشت.

مقام معظم رهبری هم اموال خود را معرفی کرده است

اموال مقام معظم رهبری، هم در دوره ریاست‌جمهوری، هم بعد از انتخاب به سمت رهبری مورد رسیدگی قوه قضائیه قرار گرفته و ایشان مطابق اصل ۱۴۲ اظهارنامه کرده‌اند و از تکمیل و ارائه کرده‌اند و اکنون پرونده‌های رسیدگی به اموال ایشان در سوابق موجود است. چندی پیش که آمریکا نام ایشان را در فهرست تحریم‌های خود قرار داد، روحانی، رئیس‌جمهور فعلی، در واکنش به این اقدام گفت: اموال رهبری تنها یک حسینیّه و یک خانه ساده است؛ رهبر ایران مانند سایر رهبران دنیا نیست که در حساب‌های خارجی خود میلیون‌ها دلار داشته باشد که بخواند آن را تصرف یا مسدود کنند.

میرحسین موسوی در بیان اموال خود حتی لوازم خانه را از قلم نینداخت

فهرست اموال بعدی که به قوه قضائیه ارسال شد، مربوط به دارایی‌های میرحسین موسوی، نخست‌وزیر وقت، در سال ۱۳۶۰ است که فهرست دارایی خود را به رئیس دیوان عالی کشور وقت آیت‌الله موسوی‌اردبیلی ارسال کرد. میرحسین موسوی در بیان دارایی‌های خود همه جزئیات حتی لوازم خانه را نیز ذکر کرده بود. در پایان دوره نخست‌وزیری هم تغییرات در اموال گزارش شده است به این صورت که «اموالی که در ابتدای طراحی ساختمان در اختیار پدرش بوده است، حقوق چند ماه اخیر، یک خودروی شخصی، یک قالیچه و دو سه قطعه گلیم، یک ماشین رخت‌شویی و یخچال و وسایل آشپزخانه، حدود

۱۰ هزار جلد کتاب و همچنین ۲۷ هزار تومان

قرض بابت اجاره‌خانه بوده است. این فهرست، در پایان نخست‌وزیری تغییر چندانی نمی‌کند، تنها خودروی شخصی فروخته می‌شود تا قرض بابت اجاره پرداخت شود، چند وسیله آشپزخانه که همکارانش در نخست‌وزیری هدیه داده‌اند و نیز تعدادی کتاب که خریداری یا هدیه شده‌اند نیز اضافه می‌شود.»

هاشمی رفسنجانی منکر دارایی‌های خود نبود
با تغییر قانون اساسی و حذف پست نخست‌وزیری، اولین رئیس‌جمهور بعد از اصلاح قانون اساسی در سال ۶۸ مرحوم هاشمی‌رفسنجانی بود که سه مرتبه؛ یعنی در سال‌های ۶۸، ۷۲ و ۷۶ فهرست اموال خود را به قوه قضائیه در زمان ریاست آیت‌الله یزدی ارسال کرد و بعدها یزدی در خطبه‌های نماز جمعه گفت در این سال‌ها ثروت هاشمی نه‌تنها افزایش نداشته که نسبت به قبیل کاهش نیز داشته است، اما خبری از فهرست شفاف با جزئیات که رسانه‌ای شود نبود. او بارها به ثروت‌اندوزی متهم شده بود، اما مرکز خود را فردی مفلس و ساده‌زیست معرفی نکرد و تنن به فریب افکار عمومی با زُست ساده‌زیستی نداد. البته حواشی اموال هاشمی همیشه یک پای سؤال و انتقاد از او و خانواده‌اش بود تا جایی که مرحوم هاشمی در پاسخ به سؤال خبرنگار کیهان که درباره حواشی اموال وی پرسیده بود، می‌گوید: «در مورد قم، من وقتی وارد کار ساختمان و زمین شدم، مقداری زمین با قیمت متری یک یا دو تومان در بیرون شهر خریدم. اینها را یک‌کسم خیابان‌بندی کردند و بعد گران‌تر شد که یک مقدار را فروختم و آن را آباد کردم. مقداری را برای خودش مصرف کرده بودم. چندسال هم در زندان بودم و اینها یک مقدار مصرف شد. وقتی که از زندان آزاد شدم، مقداری را مجانی به طلبه‌های نیازمند دادم. عده زیادی از طلبه‌ها از این زمین‌ها گرفتند، به هر فرزندم پنج قطعه ۲۰۰ یا ۳۰۰ متری دادم که برای خردشان استفاده کنند. بچه‌ها هم کم‌کم فروختند و هزینه زندگی و ساخت منزل کردند. در تهران و کرج هم مستغلات داشتم و آن را هم فروختم و خرج کردم. زمین‌هایمان را هم به تدریج فروختم و برای بچه‌ها خانه ساختیم. ولی سطح معاش را نگه داشتیم». وی تأکید می‌کند: «بعد از انقلاب هم کاسی نکردم. بنابراین از لحاظ دارایی، در حد متوسط است و همین است که من می‌گویم!». البته هیچ توضیحی نمی‌توانست مانع حمله‌های تند احمدی‌نژاد و دارودسته‌اش به هاشمی از سال ۸۴ به بعد شود که تنها دستاویزشان دارایی و ثروت او و خانواده‌اش بود و برای ادعاهای خود نیز سند و مدرکی منتشر نکردند.

فهرست اموال رئیس دولت اصلاحات به دور حاشیه
به‌رحال بعد از هاشمی‌رفسنجانی سیدمحمد خاتمی رئیس‌جمهور ایران شد. رئیس دولت اصلاحات نیز در سکوت و به دور از جنجال‌های رسانه‌ای فهرست اموال خود را به رئیس قوه قضائیه داد و با توجه به شخصیت رئیس دولت اصلاحات هرگز اتهام سوءاستفاده مالی از قدرت و مقام نسبت به او مطرح نشد تا جایی که مخالفانش هم بر پاک‌دستی او شبهه‌ای وارد نمی‌کنند.

اما وقتی نوبت به محمود احمدی‌نژاد رسید، ماجرای معرفی فهرست اموال مسئولان رنگ‌وبوی جوسازی رسانه‌ای به خود گرفت. او فهرست اموال خود را در رسانه‌ها نیز منتشر کرد و مدعی شد زندگی ساده‌ای دارد؛ ادعایی که بسیار مقبول سوسیایون اصولگرا قرار گرفت تا جایی که به همان روش خود را افرادی ساده‌زیست معرفی کردند و فصل مشترک همگی نداشتن حداقل پس‌انداز بانکی و معرفی یک یا دو خط تلفن ثابت به‌عنوان دارایی یک مقام مسئول بود.

۲ حساب بانکی خالی، دارایی احمدی‌نژاد

برای نمونه در فهرست اموال محمود احمدی‌نژاد یک باب منزل مسکونی به مساحت ۱۷۵ متر، با ۱۲۷مترمربع زیربنا، ۴۰ سال سابقه قرض بابت اجاره‌خانه بوده است. این فهرست، در پایان نخست‌وزیری تغییر چندانی نمی‌کند، تنها خودروی شخصی فروخته می‌شود تا قرض بابت اجاره پرداخت شود، چند وسیله آشپزخانه که همکارانش در نخست‌وزیری هدیه داده‌اند و نیز تعدادی کتاب که خریداری یا هدیه شده‌اند نیز اضافه می‌شود.»

امام خمینی (ره) اولین شخصیتی بود که فهرست اموال خود را ارائه کرد

محرمانه‌های مسئولان

ساخت در منطقه نارمک تهران. حساب جاری بانک ملت شعبه دانشگاه علم و صنعت ایران برای دریافت حقوق از دانشگاه، حساب جاری بانک ملی شعبه وزارت کشور مربوط به دوره استانداری اردبیل که درحال‌حاضر موجودی ندارد، یک دستگاه اتومبیل پژو ۵۰۴ مدل ۱۹۷۷ سفیدرنگ و دو خط تلفن ثابت شهری». دارایی رئیس دولت دهم در پایان ریاست‌ش بر کشور این‌گونه بود: «بازسازی و نوسازی منزل مسکونی قدیمی نارمک که با کمک همسر و فرزندان و با استقرار از بانک و همچنین صندوق نهاد و برخی بستگان چهار واحد حدود یکصد مترمربعی احداث شده که با فرزندان در آن سکونت داریم. مساحت زمین ۱۷۵مترمربع و زیربنای فرسوده قبلی حدود ۱۳۰مترمربع بوده است.»

یک پراید، دارایی الهام

اینکه فردی در قامت رئیس‌جمهور دو حساب بانکی، آن هم خالی از پول داشته باشد و در پایان دوره هم چنان مفلس باقی بماند، بیش از آنکه ساده‌زیستی را نشان دهد، نشان از تظاهر به ساده‌زیستی بود. هرچند این روش ادامه‌دار بود و رفتار او الگویی شد برای افرادی مانند غلامحسین الهام. غلامحسین الهام، وزیر دادگستری دولت احمدی‌نژاد، فهرست اموالش را این‌گونه معرفی کرد: «سه دانگ منزل مسکونی واقع در شهرک آزادی، یک دستگاه اتومبیل پراید مدل ۱۳۸۶، یک خط تلفن ثابت، یک خط تلفن همراه، حساب‌های بانکی به شماره‌های اعلام‌شده قبلی بانک ملی.

در ادامه این‌نامه الهام با یادآوری اینکه منزل مسکونی اینجانب در زمان وزارت، مورد بازسازی قرار گرفته است و به سقف زیربنای آن یک پارکینگ اضافه شده است؛ هزینه بازسازی از سهم‌الارث یک واحد آپارتمان پدری همسر خانم فاطمه رجبی، مقداری استقراض (که تاکنون بازپرداخت شده) و پس‌انداز شخصی و فروش برخی اقلام تأمین شده است. در مدت وزارت اتومبیل پیکان مدل ۸۳ را نیز فروخته و تبدیل به پراید فوق‌الذکر کرده است.»

شهردار تهران فقط ۲۸ میلیون تومان پول داشت!

این روش معرفی حداقل اموال به‌عنوان نشانه‌ای از ساده‌زیستی ازسوی محمدباقر قالیباف، نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری و فرزندانش ادامه یافت و ایشان و فرزندانش هم با انتشار اموال خود بیان داشتند فقط در حد گذران زندگی مال و اموال دارند. ادعاهای این خانواده هم با واکنش‌های نه‌چندان مثبت افکار عمومی همراه شد و به‌گفته بسیاری باورپذیر نبود؛ اینکه دارایی شهردار پایتخت ایران در دو حساب بانکی که عنوان کرد: ۲۸ میلیون تومان باشد و او خانه‌ای از خود نداشته باشد، دور از ذهن بود تا باورپذیر. این ماجرا در فهرست اموال خانواده او هم ادامه داشت و «دارایی همسر او در کنار یک خانه ۳۳۰ متری در منطقه چهار، هشت میلیون تومان پول نقد در سه حساب بود و یک خودروی مزدا و خانه‌ای موروثی در مشهد و دارایی خودی فرزند تحت تکفل او هم یک موتور، یک نیسان مدل ۷۱ و یک میلیون تومان ذکر شد. البته وضع دو فرزند قالیباف کمی بهتر بود. دارایی الباس قالیباف شامل سه دانگ از یک آپارتمان مسکونی به متراژ ۳۳۰ متر در منطقه ۳ تهران، موجودی حساب‌های بانکی؛ بانک پاسارگاد؛ دو میلیون تومان، بانک آینده؛ هشت میلیون تومان، بانک انصار؛ یک میلیون تومان، بود.» و «دارایی مریم قالیباف هم شامل یک باب آپارتمان مسکونی به متراژ ۱۵۰ متر در منطقه چهار تهران، یک دستگاه خودروی هیوندای مدل ۹۴، موجودی حساب بانک شهر؛ شش میلیون تومان بود.»

ادعای ساده‌زیستی اصولگرایان و فسادهای اقتصادی

البته ادعای اصولگرایان، به‌ویژه احمدی‌نژادی‌ها، در پیش‌دستی از یکدیگر در ربودن کوی ساده‌زیستی از یکدیگر، نتایج مبارکی در پی نداشت، چه آن زمان که فردی چون صادق محصولی با داراییی ۱۶۰ میلیون دلاری به ادعای

«فرانتالین» در سال ۲۰۰۵ ادعای ساده‌زیستی اصولگرایان را زیر سؤال برد و چه زمانی که بعد از پایان دوران ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد، معاونان و یاران گرمابه و گلستان او، از سعید مرتضوی گرفته تا مشایی و بقایی و رحیمی و… یکی پس از دیگری راهی زندان اوین شدند تا مثال نقضی باشند بر ادعای پاک‌دست‌ترین دولت بعد از انقلاب که اصولگرایان حامی آن بودند.

فهرست اموال مسئولان باز هم محرمانه شد

با تغییر دولت و روی‌کارآمدن دولت تدبیر و امید فهرست اموال مسئولان به حالت محرمانه بازگشت. هرچند به گفته محسنی‌آزادی، سخنگوی وقت قوه قضائیه، دو ماه بعد از آغازبه‌کار دولت دوازدهم، «استقبال چشمگیری از این موضوع در دولت یازدهم و دوازدهم نشد و تنها شش نفر مسئولان دولت یازدهم بعد از پایان دوران مسئولیت خود، گزارش پایان دوره خود را داده‌اند و از کسانی که در دولت دوازدهم هستند هم تعداد ۹ نفر فهرست اموالشان را ارائه داده‌اند، اما باقی هنوز فهرست اموالشان را ارائه نکرده‌اند». تاکنون نیز اطلاعاتی از فهرست اموال دولت تدبیر و امید رسانه‌ای نشده است، اما این دولت هم وزرای ثروتمند کم نداشت؛ مانند قاضی‌زاده‌هاشمی که خود گفته بود ثروتش فقط از راه طبابت کسب نشده و در زمینه‌های اقتصادی سرمایه‌گذاری کرده است. البته بعد از استعفا و ترک دولت همچنان بدون مشکل و حاشیه به فعالیت خود ادامه داده است و پرونده فساد و بازداشت و زندانی مانند معاونان و نزدیکان احمدی‌نژاد در بین نیست.
با نعت‌زاده که در سال ۱۳۹۲ در کابینه حسن روحانی، وزیر صنعت، معدن و تجارت شد هرگز منکر دارایی‌های خود و نزدیکانش ازجمله دخترش نشد، هرچند تخریب بخشی از ویلای دختر نعت‌زاده در لواسان مدتها انتقاد به دارایی‌های این خانواده را در رسانه‌ها مطرح کرده بود.

با تغییر قانون، بسیاری از مسئولان باید فهرست اموال خود را ارائه کنند

حال با گذشت چند دهه از انقلاب اسلامی ایران و ناکارآمدشدن راهکارهای موجود برای رسیدگی به اموال مسئولان، با تدوین و ابلاغ آیین‌نامه رسیدگی به اموال و دارایی مسئولان نظام ازسوی قوه قضائیه قرار است همان قانون نظام ازسوی قوه قضائیه قرار است همان قانون «از کجا آوردی؟» رنگ و بوی جدی به خود بگیرد. به گفته اسماعیلی، سخنگوی قوه قضائیه، در این آیین‌نامه دو گروه مسئولان شامل رئیس‌جمهور و وزرا و برخی مقامات ارشد اصل ۱۴۲ مدنظر قرار گرفته‌اند که در آغاز و پایان دوره مسئولیت باید اموال خود را اعلام کنند تا قوه قضائیه بررسی کند. گروه دوم خیل عظیمی از مسئولان در رده‌های مختلف مانند استانداران، فرمانداران، نمایندگان مجلس، تمام مقامات قضائی و… هستند که باید اموال خود، همسر و فرزندان‌شان را در آغاز مسئولیت به سامانه پیش‌بینی‌شده اعلام کنند و هدف آن برای صیانت از مسئولان است و مج‌گیری نیست. او تأکید کرده است: در این آیین‌نامه شرط نشده؛ کسی که می‌خواهد عهده‌دار یکی از سمت‌های مندرج در این قانون شود، قبل از انتصاب باید یک تعهدنامه بدهد تا در آغاز و پایان دوره اموال خود را اعلام کند و اگر این تعهد را ندهد، مقام نصب‌کننده حق نصب او را ندارد.

حال باید دید قانونی که قرار بود مانع هرگونه سوءاستفاده مالی از مقام و منصب باشد، اما در عمل نتیجه‌بخش نبود، با اصلاحات فعلی تا چه میزان موفق خواهد بود و فرزندانش هم با راستی‌آزمایی ادعاها چه میزان مانع از فریب مقام قضائی خواهند شد و آیا مدیران و مسئولان دارایی حقیقی خود را معرفی خواهند کرد یا خیر؟

آگهی فقدان سند مالکیت آقای سیدرضا اسمعیلی (مالک) با تسلیم دوبرگ استشهادیه محلی مصدق که تحت شماره ۱۶۴۰۶ و ۱۶۴۰۷ مورخ ۹۷/۶/۱۳ دفتر اسناد رسمی ۱۲۰۷تهران و برگ تقاضای وارده به شماره ۱۳۹۸۸۵۶۰۱۰۲۳۰۱۱۴۴۰ مورخ ۹۸/۳/۲۷ مدعی فقدان سند مالکیت شش‌دانگ عرصه و اعیان یک دستگاه آپارتمان مسکونی قطعه دهم تفکیکی واقع در سمت شرقی طبقه پنجم بمساحت ۹۳/۳متر مربع که مقدار ۱/۳۷ متر مربع آن بالکن و ۳/۴۷ متر مربع آن پیشرفتگی است به شماره ۴۱۳۲۰ فرعی از ۱۲۳ اصلی مفروز از شماره ۴۰۹۳۰ فرعی از اصلی مرقوم واقع در بخش ۱۱ تهران را انضمام انباری شماره چهار به مساحت ۴/۳۳ متر مربع واقع در سمت شمال زیرزمین یک و پارکینگ شماره ۲ به مساحت ۱۱/۲۵ متر مربع واقع در سمت شمال شرقی همکف ذیل صفحه ۲۵۴ دفتر ۱۶۹۱ ثبت ۴۱۴۷۰۶ بشماره سریال ۱۰۲۷۳۳ بنام آقای سید رضا اسمعیلی ثبت و سند مالکیت صادر و تسلیم گردیده است سپس وی علت سهل انگاری سند مالکیت خود را مفقود نموده و درخواست صدور مالکیت المثنی نموده است لذا مراتب باستناد ماده ۱۲۰آیین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می شود تا چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم غیر از اسناد فوق و یا وجود سند مالکیت مذکور خود باشد از تاریخ این آگهی ظرف مدت ۱۰ روز به این منطقه مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم و رسید دریافت نمائید تا مورد رسیدگی قرار گیرد به اعتراض بدون ارایه اصل سند مالکیت ترتیب اثر داده نخواهد شد . پس از انقضا مهلت مزبور و نرسیدن واخواهی نسبت به صدور سند مالکیت المثنی طبق مقررات اقدام خواهد شد .
م الف ۱۳۶۲۸ رئیس اداره ثبت اسناد و املاک کن

خراسان

۴پیام توقیف نفتکش انگلیسی

● پس از ۱۴ ماه مواجهه کشور با تحریم‌های آمریکا که با سوء مدیریت در داخل آثار جدی بر ارزش ریال و تورم داخلی گذاشت، اکنون شاخص‌های اقتصادی نشان می‌دهد، عنان اقتصاد ایران به دست مسئولان به‌خصوص بانک مرکزی افتاده است. در این شرایط که حتی بر اساس گزارش بانک جهانی اثر تحریم‌ها بر اقتصاد ایران کاهش یافته و این اثر «در سال آینده تخلیه می‌شود و اقتصاد ایران در این سال از رکود خارج خواهد شد» و به نوشته بلومبرگ با وجود تحریم‌ها حتی ارزش ریال ۳۰ درصد رشد داشته است، ایران تصمیم به مقابله‌به‌مثل با کشورهای معاند گرفته است تا هزینه دشمنی با مردم ایران و تلاش برای ناامن‌سازی مرزهای کشور را برای غرب بالا ببرد. امروز اگر پهباد فوق‌پیشرفته جاسوسی آمریکا در ارتفاع ۴۰هزارپایی بخواهد به مرزهای ایران تعدی کند با سامانه بومی «خرمشهر» مواجه است و اگر انگلیس بخواهد نقش پلیس خلافکار را در دریاها بازی کند و مسیر تجارت ایران را ببندد، با گشت دریایی ایران در آب‌های سرزمین‌مانی مواجه است و ممکن است مانند دو هفته پیش، هزینه هر بشکه نفتی که جابه‌جا می‌کند تا ۱۰۰ دلار هم برسد! تا همه بفهمند دوره قجرا و پهلوی‌ها و دوره بزن و دررو دیزمرانی است که سپری شده است.

مهرماه

می‌خواهند مردم را نامید کنند

● **معصومه ابتکار**، این خیلی مهم است که ما فرصت را برای انتخاب‌های خوب برای مردم فراهم کنیم. دستگاه‌های نظارت و اجرایی ما انتخاب‌های مردم را محدود نکنند که مردم ناامید شوند از اینکه انتخاب‌های خوب در چارچوب قوانین، ضوابط و موازین جمهوری اسلامی داشته باشند. دستگاه‌ها و متولیان اجرایی و نظارتی انتخابات باید شرایط را برای مشارکت بالای مردم فراهم کنند؛ چون این مسئله برای مقام معظم رهبری و نظام مهم بوده است که مشارکت مردم بالا بماند. در عین حال باید دقت کنیم این مشارکت بالا باید بستر انتخاب‌های خوب برای مردم را نیز فراهم کند تا مسیر اصلاحات در کشور را پایدار کند و حرکت‌های سیاسی و اجتماعی کشور چشم‌انداز روشنی داشته باشد. انتخاب‌های خوب است که می‌تواند مسیر را به سوی آینده ترسیم کند. از این لحاظ این دستگاه‌ها نظارتی و اجرایی هستند که باید آینده‌نگری کنند و با پرهیز از سلباق شخصی در بحث بررسی صلاحیت‌ها منافع ملی کشور را در نظر بگیرند.

جمهوری اسلامی

نقطه‌عطفی در مناسبات منطقه‌ای

● ایران و عربستان دو کشور تأثیرگذار در منطقه و جهان اسلام هستند و صلحت نیست که توانمندی‌ها و قابلیت‌های این دو کشور و نقش کلیدی آنها در جهت مقابله و تخاصم علیه یکدیگر به کار گرفته شود و زمینه‌ای برای نقش‌آفرینی دیگران فراهم کرد.
خوشبختانه فرصت‌ها و زمینه‌های فراوانی برای همکاری و تعامل وجود دارد که می‌تواند منافع و مصالح دو کشور را در جهت ارتقاء صلح، هم‌زیستی مسالمت‌آمیز، همکاری‌های استراتژیک و با هدف تأمین و تضمین امنیت و ثبات در منطقه و فرامنطقه شکل دهد. باید دو طرف در بسیاری از مسائل به دیدگاه مشترکی برسند. امنیت و ثبات منطقه، کلیدی‌ترین موضوع و یک مسئله بنیادی است. باید پذیریم و همکار بپذیرند که امنیت و ثبات یک کالای وارداتی نیست که دیگران خواهند یا بتوانند آن را برای کشورهای منطقه تأمین و تضمین کنند.